

Stalino KELIU

LKP(b) KUPIŠKIO APSKRITIES KOMITETO IR
KUPIŠKIO APSKRITIES VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

Mina 3-ji metal 1948 m. birželio 2 d. Kaina 20 kp
№ 45 (100)

100

Tarybinė spauda mūsų gyvenime vaidina ypatingai svarbų vaidmenį. Ji yra vienas iš galingiausių bolševikų partijos ginklų kovoje už galutinį komunizmo įgyvendinimą mūsų socialistinėje šalyje. Tarybinė spauda visuose mūsų tėvynės gyvavimo laikotarpiuose aktyviai nušviesdavo visus einamojo momento klausimus ir organizavo mases į kovą dėl Lenino—Stalino reikalo.

Bolševikinės spaudos reikšmė yra labai didelė. Ji šiuo metu padeda partijai ir vyriausybei įgyvendinti gyvenimo praktikoje pokarinio statutinio penkmečio planą, kovą už išpareigojimų, duotų Didžiajam Stalinui, savalaikį išpildymą ir gerai nušviečia tarybinės liaudies gyvenimą.

Smetoniniais laikais Lietuvoje buvo griežiausiomis priemonėmis žlugdoma kiekviena pažangios mintis laikraštyje. Spausdintas progresyvus žodis tuo metu buvo persekiojamas.

Dabar vyriausybė ir partija, norėdama kuo daugiau pakelti jaunosios Lietuvos tarybinės respublikos kultūrinį lygį, beveik kiekviename Tarybų Lietuvos apskrityje organizavo vietines redakcijas. Šiuo metu Tarybų Lietuvoje išėina 30 apskričių laikraščių.

1946 m. susiorganizavo nauja Kupiškio apskritis. Mieste, kuris seniau buvo laikomas užkampiu, tą pačių metų spalio 22 d. išėjo 1-sis vietinio laikraščio „Stalino Keliu“ numeris.

Iš pradžių dirbti buvo sunku: truko literatūrinis darbuotojų kadras, mažai kas bendradarbiavo pirmuosiuose „Stalino Keliu“ numeriuose, nebuvo savos spaustuovės ir laikraštį reikėdavo spausdinti Panevėžyje. Tuomet laikraštis eida vo daugiausiai dviejų puslapių, užpildytas trumpa informacija. Jis išėdavo visai nereguliariai.

Bet Kupiškio apskrities darbo žmonės su pasitenkimu skaitė savo laikraštį.

Šiuo metu, jeigu lyginti su 1946 m. rudeniu, „Stalino Keliu“ padarė didelę pažangą. Dabar tankančiai apskrities darbininkų ir valstiečių ir rankas gauna 3 kartus per savaitę išeinantį „Stalino Keliu“. Laikraštis iliustruotas spaudos klišėmis iš visos TSRS gyvenimo. Organizuojami literatūriniai puslapiai. Jo bend-

radarbių skaičius žymiai išaugo.

Šia proga verta paminėti kai kuriuos aktyvius „Stalino Keliu“ korespondentus iš neredakcinio aktyvo tarpo. Tai — Subačiaus miestelio darbininkė Juknevičienė, Viešintų valsč., Grigiškių kaimo valstietis drg. Bugailiškis, Aukštupėnų valsč. valstietis drg. Varnauskas, Subačiaus gimnazijos moksleiviai drg. Griciūnas ir Vyšniauskas, mokyt. drg. Druskis, agronomai drg. drg. Jankauskas ir Valikonis, atsakingi apskrities partiniai darbuotojai drg. drg. Šutinas, Kralikas, Kosevas, Kosteckis ir kit.

Šie aktyvūs mūsų apskrities laikraščio bendradarbiai daug padeda pačiai redakcijai jos darbe ir palvairina „Stalino Keliu“ puslapius.

Greta viso šito, „Stalino Keliu“ turi ir visą eilę trūkumų. Iki paskutinio laiko dar nepakankamai gerai nušviečiamas Kupiškio apskrities darbo žmonių gyvenimas, permazai dirbama su neredakciniu aktyvu ir pradedančiaisiais literatais. Trūksta kaimo korespondentų.

Šitie visi trūkumai reikia nedelsiant pašalinti. „Stalino Keliu“ redakcija iš savo pusės dės visas pastangas, kad būtų užtikrintas greitaisiais aukščiau minėtų esamų trūkumų išgyvendinimas.

Mūsų apskrities laikraštis turi tapti kovingu masių organizatoriumi kovoje dėl komunizmo įgyvendinimo Tarybų Lietuvoje. Dėl to visi susipratę Kupiškio apskrities darbininkai, valstiečiai ir darbo inteligentai privalo aktyviai bendradarbiauti „Stalino Keliu“ puslapiuose. Tikslai tokio būdu mūsų apskrities laikraštis bus daug idomesnis ir turiningesnis.

Jau išleista 100 „Stalino Keliu“ numerių. Nudirbtas nemažas darbas. Bet tolimesnėje laikraščio plėtotėje reikės atlikti daug didesnis darbas. Mūsų laikraštis turės suvaidinti nemažą vaidmenį, pertvarkant apskrities žemės ūkį socialistiniais pagrindais, pereinat į kolektyvizacijos periodą. Reikės atsiekti, kad kiekviename apskrities kaime būtų nors vienas aktyvus „Stalino Keliu“ korespondentas, kuris sugebėtų gerai nušviesti savo kaimo gyvenimą apskrities laikraščio skiltyse.

Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo

I S A K A S

Dėl dauglavalikių motinų apdovanojimo ordinais „Motinos Šlovė“ ir medaliais „Motinystės Medalis“

Remiantis TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo 1947 m. rugpjūčio 18 d. įsaku, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo vardu apdovanoti:

Motinas, pagimdžiusias ir išauginusias devynis vaikus, ordinu „Motinos Šlovė“ I laipsnio

1. BOŠIENĖ Kazimiera, Jono d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Antanynės km.

Motinas, pagimdžiusias ir išauginusias aštuonis vaikus, ordinu „Motinos Šlovė“ II laipsnio

1. ČERESKIENĖ Liuda, Antano d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Kupiškio valsč., Slavinčiškio km.

2. PAULASKIENĖ Akvilė, Adomo d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Subačiaus km.

3. SKAPARIENĖ Veronika, Korolio d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Užubalių km.

4. STRIGOCKIENĖ, Ksaverą, Antano d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus gelež. stot.

Motinas, pagimdžiusias ir išauginusias septynis vaikus, ordinu „Motinos Šlovė“ III laipsnio

1. BALTRŪNIENĖ Paulė, Kazio d., — valstietė, Kupiškio apskrt., Skapiškio valsč., Mituvos km.

2. JACKEVIČIENĖ Ona, Valerijono d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Pavaškių km.

3. KALADIENĖ Genė, Augusto d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Skapiškio valsč., Aičionių km.

4. KIAULIENIENĖ Uršulė, — valstietė, Kupiškio apskrt., Skapiškio valsč., Vainiškių km.

5. LINKIENĖ Bronė, Petro d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Skapiškio valsč., Užubalių km.

6. PAJUODIENĖ Pranė, Juozo d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Pajuodžių km.

7. PAULIUKIENĖ Vanda, Mykolo d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Aščiaigalių km.

8. SIMIŲNIENĖ Marijona, Juozo d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Akmenių km.

9. ŠAUCIŲNIENĖ Ona, Juozo d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Mitošionių km.

10. SKUDIENĖ Elzbieta, Antano d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Pavaškių km.

11. UŽDRIENĖ Barbora, Kosto d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Mitošionių km.

Motinas, pagimdžiusias ir išauginusias šešis vaikus, medaliu „Motinystės medalis“ I laipsnio

1. GAIDIMAUŠKIENĖ Elzbieta, Jono d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Stirniškio km.

2. JURKEVIČIENĖ Ona, Povilo d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Stračionių km.

3. KAROSIENĖ Ona, Povilo d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Skvarbų km.

4. MASIULIONIENĖ Eleonora, Juozo d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Subačiaus km.

5. MATUZEVIČIENĖ Uršulė, Petro d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Girelės km.

6. MATULIONIENĖ Kostė, Antano d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Bygailių km.

7. MIKULIENĖ Domė, Jono d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Skudų km.

8. OVSANKIENĖ Ona, Juozo d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Subačiaus gelež. stotis.

9. PAJUODIENĖ Sofija, Juozo d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Petkūnų km.

10. RAMANAUSKIENĖ Apolionija, Juozo d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Paežerių km.

11. RUDZINSKIENĖ Kazimiera, Petro d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Skapiškio valsč., Čypelių km.

12. RUDOKIENĖ Ona, Jurgio d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Mastulioniškių km.

13. STASĖNIENĖ Emilija, Kazio d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Skapiškio valsč., Žiogų km.

14. VENSUKVIENĖ Emilija, Antano d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Gelažių valsč., Terpelkių km.

15. VILDIŪŽNIENĖ Marijona, Benedikto d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Kumpaniškių km.

16. ŽILIENĖ Elzbieta, Kazimiero d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Aščiaigalių km.

Motinas, pagimdžiusias ir išauginusias penkis vaikus, medaliu „Motinystės medalis“ II laipsnio.

1. BAGDONAVIČIENĖ Uršulė, Kosto d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Kumpaniškių km.

2. BALIENĖ Ona, Juozo d., — valstietė, Kupiškio apskrt., Skapiškio valsč., Bajorų km.

3. GAILIŲNIENĖ Magdalena, Antano d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Pajuodžių km.

4. GIEDRIENĖ Juzė, Jackaus d., — valstietė, Kupiškio apskrt., Skapiškio valsč., Kandrenų km.

5. GIEDRIENĖ Stafanija, Juozo d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Skapiškio valsč., Tatkonų km.

6. GIEDRIENĖ JULIJONA, Felikso d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Butrimų km.

7. JACKEVIČIENĖ Marijona, Antano d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Pavaškių km.

8. KAZINSKIENĖ Ona, Stanislavo d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Gelažių valsč., Radunėlių km.

9. KLANIŲNIENĖ Marijona, Augusto d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Mitošionių km.

10. KIJUKIENĖ Janė, Felikso d., — valstietė, Kupiškio apskrt., Skapiškio valsč., Bilionių km.

11. KOPŪSTIENĖ Morka, Juozo d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Skvarbų km.

12. KUBICKIENĖ Adėlė, Jono d., — valstietė, Kupiškio apskrt., Skapiškio valsč., Kreipsiukų km.

13. LUKOŠIŲNIENĖ Veronika, Juozo d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Skapiškio valsč., Dailionių km.

14. MARTINONIENĖ Teresė, Jono d., — namų šeimininkė, Kupiškio apskrt., Subačiaus valsč., Bruožiškių km.

(Tęsinys sekančiame numeryje.)

Komjaunimo gyvenimas

Daugiau valstiečių jaunimo į VPKJS eiles

Komjaunimas — tai masinė nepartinė organizacija. Bet ją priimami tikrai geriausi jaunuoliai ir merginos, atsidavę tarybų valdžios reikalui ir karštai mylį savo tėvynę. Komjaunimas — tai mokykla, kurioje jaunimas auklėjasi kultūrinės ir bendros pasaulėžiūros supratimo gyvenimui. Komjaunimo auklėjosi geriausi mūsų šalies žmonės, kurie karo metu gynė mūsų tėvynės garbę ir laisvę ir, pilni neapykantos priešui, negailėdami kraujo ir net gyvybės kovojo už šviesią liudies ateitį. Komjaunime išaugo ir išsilavinę tokie žmonės, kurie dabar daro tikrus stebuklus tiek žemės ūkyje, tiek ir mūsų šalies pramonėje. Ir jeigu jų paklausti, kas juos paruošė gyvenimui, jie visi supasididžiavimu atsakys, kad juos išauklėjo komjaunimas.

Mūsų šalies komjaunimo organizacija labai skaitlinga, savo eilėse priskaitanti milijonus narių. Komjaunimas — tai novatoriškas ir avangardinis jaunimas, o paskui priešakinį jaunimą pas mus jaunimas eina noriai ir džiaugsmingai.

Vlačaslavas Michailovičius Molotovas kalbėjo: „Mes gyvename tokiam amžiuje, kada visi keliai veda į komunizmą“.

Dėl greitesnio šitų žodžių įgyvendinimo jaunimas turi dar labiau susiburti aplink bolševikų partiją.

Prieš mūsų apskrities komjaunimo organizaciją stovi didelis uždavinys jaunimo auklėjime ir geriausios jo dalies patraukime į komjaunimą. Mūsų apskrityje komjaunimo organizacija dar turi nepakankamą įtaką į nesajunginį jau-

nimą. Jaunimas mažai pritraukiamas į atvirus komjaunimo susirinkimus. Mažai daroma pranešimų ir paskaitų temomis, surištomis su komjaunimu, kaip „Komjaunimo gimimas“, „Komjaunimas Tėvynės karo metais ir pokariname atstatomajame periode“ bei kt. Todėl jaunimas mažai supažindintas su komjaunimo gyvenimu, veikla ir pašaukimu.

Kaimo jaunimas siekia mokslo ir kultūrinio išsivystymo. Jis tinkamas ir visuomeninei veiklai. Reikia tikrai jį nukreipti teisingu keliu ir jis visuomet eis paskui tuos, kurie jam rodo tikrą pavyzdį.

LLKJS Apskr. K-to ir LLKJS VK-tų nepatenkinamo darbo rezultate komjaunimo augimas iš valstiečių jaunimo sąskaitos dar mažas. Apskrityje viso tėra tik 4 kaimo pirminės komjaunimo organizacijos.

Komjaunimo organizacijų uždavinys visų pirma slypi tame, kad kaip galima daugiau būtų išvystytas agitacinis — masinis darbas tarpe valstiečių jaunimo. Reikia teisingai ir pasiekiamai išaiškinti komjaunimo paskirtį, jo reikšmę ir uždavinius, stovintį prieš komjaunimą. Butina kruopščiai ir rūpestingai dirbti su kiekvienu jaunuoliu atskirai. Pažinti jį visapusiškai, paruošti stojimui į komjaunimą, išaiškinti padėtį mūsų šalyje ir tą milžinišką kuriamą jį darbą, kurį atlieka mūsų liaudis. Visiems LLKJS Apskrities K-to ir valsčių komjaunimo darbuotojams, o taip pat kiekvienam komjaunuoliui būtina tankiai buvoti kaimo vietovėse ir tenai vietoje vesti organizacinį darbą. Reikia

atkreipti ypatingai rimtą dėmesį į organizuotus kolektyvinius ūkius. Ten reikia sudaryti pirmines komjaunimo organizacijas ir jas nukreipti į kolektyvinių ūkių tvirtinimą ir jų turtėjimą.

Kiekvieno komjaunuolio pareiga auklėti jaunimą, traukiant jį į komjaunimą.

Reikia teisingai prieiti prie kaimo pirminių komjaunimo organizacijų sudarymo ir valstiečių jaunimo pritraukimo į VPKJS eiles, rodant savo pavyzdį. Reikia sudaryti sąlygas jaunimui kultūringai praleisti laisvalaikį. Išaiškinti kiekvienam jaunuoliui, ką jam davė komjaunimas, kaip komjaunimo organizacija padeda išsiaiškinti visuose paties gyvenimo klausimuose. Tikrai tada vaikas arba mergina spras komjaunimo, kaip priešakinio jaunimo būrio reikšmę ir noriai stos į VPKJS eiles.

Jaunimą su VPKJS įstatais reikia supažindinti kaip galima suprantamiau. Reikia rasti bendrą kalbą su kaimo jaunimu ir suteikti jam atitinkamą pagalbą bei įtaką. Sutvarkyti jaunimo dalyvavimą klubų — skaityklų darbe, rengti meninės saviveiklos vakarus. Organizuoti kolektyvinį laikraščių, žurnalų ir knygų skaitymą. Po to, pasidalinti mintimis su jaunaisiais valstiečiais, apsvaistinti knygų herojus. Išaiškinti jaunimui kolektyvizaciją, kaip turtingo gyvenimo šaltinį. Organizuoti kaimo sporto ratelius.

Tik tuomet bus galima pakelti komjaunimo augimą iš kaimo jaunimo sąskaitos.

V. Barbašinas,
LLKJS Kupiškio Apskr. K-to sekretorius

Jaunųjų kūryba

BALYS ŠIAURYS

MŪSŲ TĖVYNĖJE

Čia šukis už penkmečio planą
Nuskriejo su vėtromis kartu
Ir, sukėles darbų okeaną,
Liejasi, plaukia galingu sriautu.

Čia dirbtuvėse užia mašinos —
Ateitis su džiaugsmu, su daina
Dar tik vakar, vargus paskandinus —
Žengia mūsų tėvynė jauna.

Čia ramus verčia vagą artojas —
Nereikės daugiau alkt ir kontēt,
Jis šiandieną plačiai užsimojo,
Pasiruošęs darbe nugalēt.

Bunda pančiuos miegojusi žemė.
Tenedrįsta jos niekas paliešti!
Sklaidos ūkanos, miglos sutonę
Virš plačiosios tarybų šalies.

Klaipėdos muzikos mokyklos parengiamosiose klasėse užsiliminėja uosto darbininkų ir tarnautojų, žvejų, darbo valstiečių vaikai.
Nuotraukė: mokytojos dukrė Kristina Žukauskaitė užsiėmimuose.

Šiško foto

ELTA

Pergalingas kolektyvinių ūkių kelias

(Draugo Stalino pasikalbėjimo su Raudonosios profesūros instituto, Komunistinės akademijos ir Sverdlovo universiteto studentais 20-mečiui)

Istorinį vaidmenį, nustatant tarybinės šalies žemės ūkio išsivystymo kelią, suvaidino draugo Stalino pareiškimai pasikalbėjime su Raudonosios profesūros instituto, Komunistinės akademijos ir Sverdlovo universiteto studentais 1928 m. gegužės mėn. 28 d. Pasikalbėjimo tema buvo — „Grūdų fronte“.

Yra žinoma, jog po VKP(b) XIV suvažiavimo (1925 m.) tarybinė pramonė pradėjo veržliai vystytis. Pramonė neapkrėpsta ejo pirmyn, o žemdirbystė, kurios pagrindas, buvo individualūs valstiečių ūkis, atsiliko ir nepatenkino augančių pramonės ir miesto gyventojų poreikių. Tarybinė valstybė tokiu būdu rėmėsi dviem skirtingais pagrindais: priešakinė socialistinė industrija su atsilikusiu smulkiaprekišku valstiečio ūkiu.

Tokia padėtis negalėjo ilgai tęstis, nes tai būtų privedę prie pilnutinio liaudies ūkio suirimo. 1928 m. prasidėjo duonos sunkumai miestuose, nors pasėlių plotai ir bendroji grūdų produkcija paiekė prieškarinį lygį.

Su išmintingu įžvalgumu išskėlė tuomet draugas Stalinas pasikalbėjimo metu pagrindines duonos sunkumo priežastis ir nurodė, kaip išieiti iš tų sunkumų.

Pasiremdamas Lenino kooperatinio planu, draugas Stalinas teoretiškai išnagrinėjo ir praktiškai įvykdė žemės ūkio kolektyvizaciją.

„Partija su draugu Stalinu priešakyje išsprendė sunkiausią po valdžios užkariavimo proletarinės revoliucijos uždavinį, smulkųjų valstiečių ūkių perverdimą į socializmo bėgius uždavinį, buožių, kaip gau-

siausios išnaudotojų klasės likvidavimo uždavinį“ (J. V. Stalinas — Trumpa biografija).

Draugas Stalinas įrodė, jog žemės ūkio artelė — svarbiausia kolektyvinių ūkių sąjūdžio forma, jog MTS — socialistinės valstybės atramos taškai kaimo. Kartu su kolektyvinio ūkio kaimo priešakiniais žmonėmis, draugas Stalinas paruošė žemės ūkio artelių įstatus, kurie tapo pagrindiniu kolektyvinių ūkių gyvenimo įstatymu.

Valstiečių perėjimas į kolektyvizmo bėgius, į socializmo bėgius suardė visų šalių kapitalistų paskutinę viltį atkurti kapitalizmą TSRS.

Stoję į kolektyvinių ūkių kelią tarybiniai valstiečiai bolševikų partijos vadovaujami laimėjo dideles pergalės. Bendras grūdų derlius prieškariniais metais viršijo 7 milijardus pūdų per metus, o prekių grūdų gamyba padidėjo beveik du kartus palyginti su 1913 metais. Medvilnės gamyba, palyginti su 1913 metais, padidėjo beveik 3,5 karto, linų pluošto — 2

kartus, cukrinių runkelių — 2 kartus ir t.t. Per 5 prieškarinius metus pasėlių plotai kolektyviniuose ūkiuose išaugo 13 milijonų hektarų, o gyvulių skaičius išaugo 39 milijonais.

Žemės ūkio kolektyvizavimas greta šalies industrializmo užtikrino ekonominę Tarybų Sąjungos pergalę Didžiojo Tėvynės Karo metu.

„Jeigu trečiaisiais karo metais, — nurodė 1948 met. draugas Stalinas, — mūsų Armija nepatyrė maisto trūkumo, jeigu gyventojai aprūpinami maistu, o pramonė, žemdirbystė, tai tuo pasireiškė kolektyvinių ūkių santvarkos jėga ir gyvybingumas, kolektyvinių ūkių valstiečių patriotizmas“.

Karas padarė daug žalos socialistiniam žemės ūkiui. VKP(b) CK vasario Plenumas priėmė plačią programą žemės ūkiui atkurti ir išvystyti pokarinio laikotarpio. Įgyvendindami tą programą, tarybiniai valstiečiai jau 1947 metais pasiekė didžiulius laimėjimus. Kolektyviniai ūkiai pasiekė grūdinių kultūrų derliaus

prieškarinį lygį. Šalyje surinkta tiek grūdų, kiek geriausiais prieškariniais laikais.

Už įžymius laimėjimus tukstančiai žemės ūkio pirmūnų gavo socialistinio darbo didvyrio vardą, apdovanoti ordiniais bei medaliais. Dabar šalyje išsivystė socialistinės lenktynės dėl naujo žemės ūkio pakilimo. Laiškuose draugui Stalinui kolektyvinių ūkių valstiečiai duoda žodį 1948 metais išplėsti pasėlių plotus, surinkti dar didesnę derlių, likviduoti atsilikimą gyvulininkystės išsivystyme srityje.

Aukšti apdovanojimai, kurie numatyti TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsaku dėl aukšto derliaus gavimo 1948 ir 1949 metais dar labiau įkvėpia kolektyvinių ūkių valstiečius, MTS ir tarybinių ūkių darbininkus kovoti dėl tolesnio žemės ūkio suklestėjimo.

Kolektyvinių ūkių santvarka laimės naujas pergalės kovoję dėl maisto gausumo mūsų šalyje.

V. POLIAKOVAS

Darbo organizavimas kolektyviniuose ūkiuose

Viena iš pagrindinių darbo organizacijos formų kolektyviniuose ūkiuose, yra nuolatinė gamybinė brigada, kuri sudaroma visam sėjomainos laikotarpiui (7—10 metų). Kiekvienai tokiai brigadai pritvirtinami žemės sklypai su juose auginamomis kultūromis, darbiniais gyvuliais ir žemės ūkio inventoriu. Be to, prie brigadų priskiriami pastatai gyvuliams ir žemės ūkio inventoriui laikyti.

Nuolatinės gamybinės brigados sastato dydis gali būti įvairus, atsižvelgiant į darbo rūšį ir gamybos įrankių mechanizacijos lygį. Grūdiniuose rajonuose brigados daugumoje susideda iš 45—50 suaugusių ir darbingų kolektyvinio ūkio valstiečių. Bet vystant socialistines lenktynes ir keltant darbo našumą, brigados sastatas atitinkamai gali būti sumažinamas.

Brigadai vadovauja brigadininkas, kurį skiria kolektyvinio ūkio vadovybė iš daugiau patyrusių ir autoritetinių kolektyvinio ūkio valstiečių tarpo, ne trumpesniai kaip 2—3 metų laikotarpiui.

Brigadininko pareiga vadovauti brigadai, kiekvienai grandžiai, paskiram brigados nariui, sudaryti darbo planą.

Darbo dienos gale jis turi patikrinti darbo normų įvykdymą ir pagal užtvirtintą bendrą kolektyvinio ūkio valstiečių susirinkime darbadienio normą, užrašyti kiekvienam brigados nariui jo atliktą darbą.

Brigadinė darbo organizacijos forma pilnai atitinka kooperatinę — kolektyvinę nuosavybę. Toks darbo organizavimas auklėja kolektyvinio ūkio valstiečių tarpe socialistinę pažiūrą į visuomeninį turtą, padeda vystyti gamybinę iniciatyvą, kelia asmeniską atsakomybę už atliktą darbą, stiprina darbo drausmę. Be to ji padeda žymiai pagerinti atlikto darbo kokybę bei kokybinę kontrolę ir įskaitą.

Nuolatinių gamybinių brigadų stiprinimo ir jų darbo gerinimo rezultate dar prieš Didįjį Tėvynės karą pirmąjį žiemą kolektyviniuose ūkiuose, buvo prieita prie grandžių brigados viduje organizavimo.

Esant tokiai darbo organizacijos formai, visas brigados sastatas, išskyrus brigadininką, sąskaitininką, arklėninką ir sargą, dalinasi grandimis. Grandis gali susidėti iš 8—10 žmonių. Tam, kad grandyje

sastatas būtų draugiškas, organizuotas ir galėtų atlikti įvairius žemės ūkio darbus, ji turi būti sudaroma savanoriškumo principais ir ji turi įeiti įvairaus amžiaus ir darbo patyrimo žmonės. Žemės sklypai grandims pritvirtinami ne trumpesniai, kaip 2—3 metų laikotarpiui.

Skirstant žemės plotus grandims, reikia atsižvelgti į tai, kiek kuri kultūra reikalauja darbadienio normaliam jų apdirbimui. Pavyzdžiui, skirstant bulvių auginimą, jų plotas neturi viršyti daugiau, kaip 7—8 ha. O jeigu tai pačiai grandžiai apart bulvių dar priskiriama linų ir grūdinių kultūrų priežiūra, tai bulvių plotas negali viršyti 4,5—5 ha. Grūdinių kultūrų, priešingai galima skirti 20—12 ha. Be to reikia turėti galvoje, kad vienai ir tai pačiai grandžiai nebūtų skiriamos tokios kultūros, kurių apdirbimas vyksta vienu ir tuo pačiu laiku, kaip pavyzdžiui bulvės ir kiti šakniavaisiai. Patartina, kad grandys būtų tvirtinamos prie bulvių, linų ir grūdinių kultūrų, kurių apdirbimas vyksta skirtingu laiku.

A. Beržinis

Daugiau dirbti su aktyvu

Kiekvieno valsčiaus vadovai turi prisiminti, kad vienas kovos lauke — ne karys. Tuo tikslu LKP(b) Apskritis Komitetas įpareigojo valsčių partinius vadovus daugiau dirbti su tarybiniu aktyvu. Kurių valsčių vadovai sugebėjo suorganizuoti gausų aktyvą, ten bet kokia politinė — ūkinė kampanija lengvai įvykdoma. Pamašiai Subačiaus ir Svėdasų valsčių partiniai vadovai drg. drg. Janonis ir Baronas turi sudarę gausų tarybinį aktyvą, kurie pagalba jie sėkmingai įvykdo prieš juos partijos ir vyriausybės statomus politinius ir ūkinius uždavinius. Gerai dirba su tarybiniu aktyvu Kupiškio Apskritis Vykdomojo K-to Kultūros — Švietimo Darbo skyriaus vedėjas drg. Purnas. Jis suorganizavo platų klubų — skaityklų tinklą kaimuose. Klubų — skaityklų vedėjai supažindina plačiasias darbo valstiečių mases su einamojo momento uždaviniais.

Tačiau to negalima pasakyti apie Kupiškio, Aukštupėnų, Šimonių ir Viešintų valsčius.

Šiuose valsčiuose darbas su aktyvu visai apleistas. Nėra sudaryta lektorių grupių ir agitkolektyvų, todėl ir šie valsčiai smarkiai atsilieka pieno paruošose ir kitose politiniuose — ūkiniuose kampanijose. Šių valsčių vadovai laukia, kada atvažiuos apskrities aktyvas ir padės jiems įvykdyti prieš juos tarybinės valdžios statomus uždavinius. Šiuose valsčiuose yra užtektinai vietinio aktyvo, tik reikalinga ji gerai painstruktuoti, nurodyti jo daromas klaidas ir kasdien tikrinti jo darbą.

Minėtų valsčių vadovams reikalinga nedelsiant suaktyvinti darbą su vietiniu aktyvu. Sudaryti lektorių grupes — agitkolektyvus, į juos įtraukiant tarybinius inteligentus, komjaunuolius ir tarybinius darbuotojus. Sustatyti su vietiniu aktyvu darbo planus, ryžtingai jam kasdien vadovauti.

Tik taip dirbant galima bus lengvai įvykdyti prieš mus partijos ir vyriausybės statomus uždavinius.

K. Budrys

Paskaita komjaunimui

Šių metų gegužės mėn. 28 d. vakare LKP(b) Kupiškio Apskritis K-to partkabineto patalpose, LKP(b) CK lektorius skaitė paskaitą komjaunimui tema „Partija — tarybi-

nės valdžios pagrindas“. Paskaitai pasibaigus, prilegentas buvo apibertas karštais aplodismentais.

M. Majonis

Nėra naujų knygų

Kupiškio mieste esančioje Viešojoje Valstybinėje bibliotekoje nežinia dėl kokios priežasties nėra naujausių knygų, kai tuo tarpu Kupiškio miesto knygynė matosi daugybę gerų naujų, tarybinių rašytojų knygų. Juk jeigu naujų knygų yra knygynė, turėtų būti ir bibliotekoje.

Ar nesusidomės šiuo dalyku Kupiškio Apskritis Švietimo — Kultūros Darbo Skyriaus vedėjas drg. Purnas.

M. Kasparaitis

Leningrado sritis. Gatėno durpių įmonės žymiai padidino durpių gamimą. Sausų durpių pakrovimo planas išpildomas 123 procentais.

Nuotraukoje: geriausia kranininkė komjaunuolė Anastasija Dubina dirbdama prie frezerinių durpių pakrovimo, ji pusanro karto perviršija darbo normą.

J. Janino foto

TASS-o spaudos klisė

Sienlaikraščių apžvalga

Subačiaus gimnazijos sienlaikraščiai

Sienlaikraštis yra geriausias ginklas kovoje su atsilikimu. Todėl sienlaikraščių redkolegijos turi gerinti savo sienlaikraščių turinį, kad kiekviename numeryje būtų išskirti to laiko visi einamieji klausimai.

Nemaža sienlaikraščių išleista ir Subačiaus gimnazijoje. Dalis jų redkolegijų suprato kultūrinį ir politinį vaidmenį moksleivių gyvenime. Gimnazijos komjaunimo pirminės organizacijos sienlaikraštis „Komjaunuolio Žodis“ atitinka savo turinį. Čia išskeliami svarbiausieji einamieji klausimai. Vedama griežta kritika ir savikritika.

Neblogas savo turiniu yra ir sienlaikraštis „Šviturys“, kurį leidžia II-sios ir IV-jos klasės, o redaguoja mokytoja drg. Zarskytė. Taip pat neblogas turinio atžvilgiu literatūros būrelis sienlaikraštis „Krybos Keliu“.

Bet yra sienlaikraščių, kurie neatitinka savo paskirties. Pav., mokytojos Žilinskaitės redaguojami sienlaikraščiai „Žvaigždė“ ir „Mokslo Kelio“ neiškelia svarbiausių einamųjų klausimų. Čia, išskyrus kelius beldėjinius eilėraščius ir pesimistinius straipsnelius apie egzaminus, daugiau nieko vertingo mokykliniam jaunimui nėra. Minėtuose dviejuose sienlaikraščiuose visai nėra kritikos ir savikritikos, kas yra svarbiausia priemonė kovai su moksleivių daromomis klaidomis.

Reikalinga šių sienlaikraščių redkolegijoms pagerinti sienlaikraščių politinį bei idėjinį lygį, kad jie taptų tikrais moksleivių gyvenimo veidrodžiais.

M. Gričiūnas,
B. Vyšniauskas,
Subačiaus gimnazijos mokiniai.

K. Binkio „Atžalynas“ Šimonių scenoje

Šimonių valsčiaus švietimo ir meno darbuotojų kolektyvas neseniai surengė vakarą, pstatydamas žinomo lietuvių rašytojo K. Binkio 5 paveikslų pjesę „Atžalyną“. Tai — pirmasis didesnio mastabo veikalas Šimonyse po karo audrų.

Pjesę statydama, mokytoja drg. I. Christauskienė parodė daug energingo darbo ir sumanumo, todėl daugumoje scenovaizdžiai išėjo ryškūs, efektingi. Režisieriai savo darbą atliko tik patenkinamai, nesugebėdami išryškinti kai kurių scenų, arba net jas palikdami savieigai (pvz., pirmame veiksmo Keraitienės, inž. Keraičio ir Tijūnės scena; penktame veiksmo Aldonos ir Petro scenos ir t.t. ir t.t.).

Iš vykusiai ir geriausiai pjesėje sukurtų personažų tenka paminėti drg. St. Grinkos Žiogą, kuris pavaldžiuotas gyvenimiškai ir natūraliai. Drg. St. Grinkos Žiogas gyvas, patrauklus ir savotiškas, visai kitoks, kaip vaizduojamas mūsų teatrų scenose. Gerai savo vaidmenį atliko drg. J. Bernadišius, vaidinęs Tijūną, St. Budreika — gimnastikos mokytoja, Br. Sakalas — Motiejų ir dalinai Vl. Devindauskas — inžinierių Kerai-

tį. Gražių niuansų parodė drg. B. Buzas, kurdamas Jasiaus personažą, E. Galvonaitė — Keraitienę, T. Ridikaitė — Aldoną, A. Simavičius — Brazdžių, J. Šileikaitė — Žiogienę ir K. Šližauskas — psichologą.

Blogai scenoje pasirodė drg. K. Zulonas Petro Keraičio vaidmenyje. Daugelyje vietų K. Zulonas nesugebėjo įsijauti, jaudinosi. Jo vaizduojamas Petras išėjo blankus, miglotas. Drg. K. Zulonui aiškiai truksta ir sceninio pažinimo: jis nežino ką veikti, išsiblaško... (Aldonos gėlių įteikimo Petrai scena ir t. t.). Visiškai saržuota inspektorių sukurė — drg. V. Karuža. Jo inspektorių nenatūralus, per daug nutolęs nuo gyvenimo.

Kitų aktorių vaidyboje buvo įdomių momentų, bet jie gal nebuvo išryškinti dalinai dėl režisierių neapdairumo. Tačiau tenka atsiminti, kad beveik visi šio pastatymo dalyviai žengė pirmą kartą į sceną.

Vakaras sutraukė nemažą jaunimo, valstiečių, darbininkų ir darbo inteligentų. Jis šimonieliams paliko gerą įspūdį.

Z. Laumakys

Paruošų pirmūnai

Apskritis pieno paruošų grafike, Skapiškio valsčius stovi pirmoje vietoje. Dėka valsčiaus aktyvo praveisto aiškinamojo darbo valstiečių tarpe, Biliūnų ir Laičių apyl. jau išpildė po 70 proc. savo metinio plano.

Kaip pavyzdį galima paimti Biliūnų apylinkės valstietį Kadžiulį Antaną, kuris jau atsiskaitė su valstybe pienu, mėsa ir kiaušiniiais ir dabartiniu metu stato pieną virš plano. Tokių valstiečių, jaučian-

čių savo pareigą valstybei kuo greičiau atsiskaityti su prievolėmis, čia rasime visą eilę.

Laičių apylinkė valsčiuje stovi pieno paruošose pirmoje vietoje. Šioje apylinkėje valstiečiai daugumoje jau atsiskaitė po pusę ir daugiau jiems skirtu pieno paruošų plano. Pavyzdgingiausi šios apylinkės prievolinkai drg. drg. Matijonienė Barbora ir Cypas Vytautas.

K. Vasaris

Dėl įvykių Palestinoje

Įvykiai, išsiplėtoję Palestinoje, traukia įtemptą visos pasaulio visuomenės dėmesį. Kariniai veiksmai įgauna vis didesnę mastą. Daugelyje frontų vykstančios kautynės įgauna vis įnirtingesnę pobūdį.

Įvykių plėtojimasis Palestinoje visiems yra žinomas. Gegužės 14 d., ryšium su Anglijos mandato Palestinos termino pasibaigimu, buvo paskelbta žydų Izraelio valstybės. Pagrindą žydų valstybei paskelbti sudarė Suvienytųjų Nacijų Organizacijos nutarimas dėl Palestinos padalinimo į dvi savarankiškas nepriklausomas valstybes. Toksai nutarimas atitiko tiek Palestinos gyventojų žydų, tiek ir arabų interesus, sudarė prielaidas taikingai sugyventi ir bendradarbiauti žydams ir arabams. Tačiau žydų valstybės paskelbimo rezultate įvyko karinis jos užpuolimas iš arabų valstybių — Transjordanijos, Egipto, Saudo Arabijos, Irako, Sirijos ir Libano pusės, kurių vyriausybės pasiuntė savo kariuomenę prieš jauną naujai sudarytą žydų valstybę.

Kuri yra Artimuosiuose Rytuose išsiplėtojusio įvykių priežastis? Atrodytų, kad Palestinos išsivadavimas nuo užsienio priklausomybės, tautinių žydų ir arabų tautų siekimų patenkinimas, sudarymas galimybės Palestinos gyventojams žydams ir arabams būti patiems savo žemės šeimininkais, nepriklausomais nuo svetimų imperialistų įtakų, turėjo būti sveikinamas visų Artimųjų Rytų tautų, seniai ir atkakliai kovojančių dėl savo išsivadavimo nuo užsienio priespaudos, dėl teisės į savo tautinį apsisprendimą. Tuo tarpu Palestinos virto karo veiksmų teatru, kruvinos kovos, žalingos tiek arabų, tiek ir žydų tautiniams interesams, arena.

Be abejonės, viena iš klišio karinio konflikto Palestinoje priežasčių yra pozicija, Anglijos ir Jungtinių Amerikos Valstybių užimta Palesti-

nos klausimu. Antroji priežastis, neatskiriama susijusi su pirmąja, glūdi tame, kad kai kurių arabų valstybių valdovai vykdo politiką, jokių būdu neatitinkančią arabų tautos interesus, o pajungtą užsienio interesams ir įtakoms. Negalima neatsiminti, kad, tikra žodžio prasme nuo to momento, kai Susivienijusių Nacijų Organizacija priėmė nutarimą dėl Palestinos padalinimo, prasidėjo atkakli kova prieš šio nutarimo įgyvendinimą. Šiai kovai vadovavo Anglijos delegacija, turėdama paramą iš Amerikos delegacijos, ne vieną kartą keitusios savo poziciją. Netenka abejoti dėl to, kad jei visos valstybės, pirmoje eilėje JAV, balsavusios Susivienijusių Nacijų Organizacijos Generalinėje Asamblėjoje 1947 metų rudens už rezoliuciją dėl Palestinos padalinimo, būtų tvirtai besilaikiusios priimto nutarimo, dabar vykstančio karinio konflikto šiame krašte galimai buvo išvengti. Bet, deja, net šiuo metu kai kurios valstybės, ypatingai Anglija, mėgina panaudoti Susivienijusių Nacijų Organizaciją ne tam, kad padėtų, o kad trukdytų įvesti Palestinoje taiką ir bendradarbiavimą tarp žydų ir arabų tautų. Juk yra būdinga, kad Anglijos laikraštis „Manchester Guardian“ rašo dėl dabartinės Anglijos vyriausybės politikos Palestinos klausimu: „Mes negalime remti SNO tuomet, kai tai mums pravartu Irane ir Graikijoje, ir veikti atžagariai, kai tai mums pravartu Palestinoje“. Prie karinio konflikto Palestinoje užtesimo prisideda ir dvejopa politika JAV valdančiųjų sluoksnių, veikiančių tai spaudžiant naftos monopolijoms, turinčioms didelius interesus, Artimųjų Rytų arabų kraštuose, tai įtakoje interesus, susijusių su rinkimine kampanija.

Visiškai kitokią poziciją užima Tarybų Sąjunga. Nuo to momento, kai praeitų metų pavasarį Susivienijusių Nacijų Organizacijoje iškilo klau-

simas dėl Palestinoje gyvenančių tautų likimo, Tarybų Sąjunga užėmė principiškai aiškia poziciją, spirdamasi, kad būtų pilnai užtikrinti ir apsaugoti tiek arabų, tiek ir žydų tautų interesus. Ryšium su šiuo Tarybų Sąjunga laikė esant galima sudaryti nepriklausomą dvilypę demokratinę arabų-žydų valstybę. Tarybų Sąjunga kartu laikė esant galima ir Palestinos padalinimą į dvi savarankiškas nepriklausomas valstybes — žydų ir arabų, jei pirmasis pasiūlymas nesusilaikytų reikiamos paramos iš arabų ir žydų pusės. Kadangi tarp arabų ir žydų nebuvo pasiektas sutarimas dėl dvilypės arabų-žydų valstybės sudarymo ir nebuvo rasti keliai susitarimui tarp jų, Tarybų Sąjunga pasisakė už Palestinos padalinimą tikslu užtikrinti nacionalinę teisę į nepriklausomybę ne tik tai Palestinos gyventojams arabams bet ir žydams. Tai atvedė prie to, kad Tarybų Sąjunga turėjo pripažinti jauną Izraelio valstybę, paskelbtą sutinkamai su Susivienijusių Nacijų Organizacijos nutarimu.

Tarybų Sąjunga gynė ir gina arabų valstybių ir tautų nepriklausomybę. Tačiau turi būti aišku, kad, kariaudami prieš jauną žydų valstybę, arabai kovoja jokių būdu ne dėl savo tautinių interesų, ne dėl savo nepriklausomybės, o prieš žydų teisę sudaryti savo nepriklausomą valstybę. Tuo pačiu arabų valstybės trukdo žydų tautai Palestinoje įgyvendinti savo teisėtą teisę įsteigti nepriklausomą žydų valstybę.

Nežinrint savo prijautimo arabų tautų tautinio išsivadavimo sąjūdžiui, tarybinė visuomenė negali nepasmerkėti arabų valstybių agresijos nukreiptos prieš Izraelio valstybę ir prieš žydų tautos teisę sudaryti savo valstybę, sutinkamai su Susivienijusių Nacijų Organizacijos Generalinės Asamblėjos nutarimu.

(1948 m. gegužės 28 d. „Pravdos“ vedamasis)

Šalin budelių rankas nuo Graikijos!

Kupiškio Apskrities Švietimo ir Meno Darbuotojų Profesajungos narių ir Kupiškio gimnazijos mokytojų kolektyvo susirinkimas, įvykęs gegužės mėn. 28 d. priėmė sekančią protesto rezoliuciją prieš antidemokratinis veiksmus Graikijoje:

Mes, Kupiškio Apskrities Švietimo ir Meno Darbuotojų Profesajungos narių ir gimnazijos mokytojų kolektyvas, atyžliai sekame daromus Graikijos monarchistų žygius prieš graikų kovotojus už savo tau-

tos laisvę ir demokratiją, kuriuos jie žvėriškai žudo.

Mes esame pasipiktinę šiais fašistinių barbarų darbais Graikijoje ir griežčiausiai protestuojame prieš šias, vis augančias žudynes.

Alf. Jonušas, P. Druskis, A. Vaitieka, O. Bielousovas

Padėtis nepasikeičia

Jau kartą buvo rašyta „Stalino Keliu“ apie Maskvėčių klubą — skaityklą, kad ji neturi gerų patalpų. Dabar patalpos yra daug gresnės, pilnai aprūpinta inventoriumi, tačiau čia truksta energingo

vadovavimo. Klubui — skaityklai vadovauja Lukavičiūtė. Šiaip beveik visuomet klubas — skaitykla esti uždaryta. Nors drg. Lukavičiūtė dirba ketvirtas mėnuo, tačiau nė karto nesuruošė susirinkimo,

neskaitė paskaitos. Laikraščių ir knygų skaitykloje nėra visai. Tokiu klubo — skaityklos darbu apylinkės valstiečiai ypač pasipiktinę ir laukia, kada tuo susidomės atitinkamos istaigos. V. Varsa

Mums rašo

Švaros — tvarkos

Užėjus į Apkoopsajungos arbatinę Kupiškyje tiesiog nuostabu: stalai apkrauti tuščiomis stiklinėmis su maisto likučiais jose. Čia, atrodo, nieko nuostabaus, bet prisiartinus arčiau — plaukai stojasi: grindys nešluotos gal jau savaite ir trupiniai, popieriai bei nuorukos storu sluoksniu dengia jas.

Atsisėdus už stalo ir laukiau 10 min., laukiau dar 10 min. ir jokių būdu negaliu sulaukti padavėjos. Nutariau pasikviesti. Priėmu prie bufeto, mandagiai paprašau pasiųsti aptarnautoją. Žinoma, vedėja neatsisako ir prižada tuo-

jaus atsiųsti. Ramus grįžtu prie savo ankstyvesnės vietos ir vėl laukiu. Pagaliau sulaukiau.

Vargais negalais padavėja surenka paliktuosius indus. Ši procedūra užbaigiama per 10 — 15 minučių, bet stalai taip ir pasiliko nenušluostyti, baisu net prisiliesti, kad vėliau alknės neblizgėtų nuo taukų ir kitų produktų liekanų.

Kada atkreips į tai dėmesį sanitarinės apsaugos komisija ir pati Apkoopsajunga, nes tai kartojasi ne vieną sykį.

D. Surymas

„Atžalynas“ Viešintose

Šimonių dramos ratelis viešėjo Viešintose. Buvo pastatyta K. Binkio 5 pav. pjesė „Atžalynas“.

Šimoniečių pasirodymas sutraukė nemažą publikos.

Z. Aurimas

Čia katėms durys uždarytos

Daugelis Kupiškio miesto kelių signalizuoja Redakciją, kad Gedimino gatvėje esančiame grūdų sandėlyje privijo daug pelių ir žurkių, kurių „nemato“ sandėlio vedėjas.

SPORTAS

Kupiškio gimnazijoje buvo (VII c kl.) — 35 m., Tumas prarastos lengvosios atletikos (VII c kl.) 34,80 m.

M. Klimavičius

Kupiškio gimnazijos sporto aikštėje įvyko draugiškos krepšinio rungtynės tarp Rokiškio ir Kupiškio gimnazijų komandų. Jos baigėsi lygiomis: 21:21 (9:8). Rungtynėms teisėjavo Klimavičiaus.

A. Matuliaskas

Kupiškio gimnazijos tinklinio aikštėlėje įvyko tinklinio tarp abiturientų ir vietos gimnazijos rungtynės. Rungtynės laimėjo rinktinė rezultatu 2:0. Teisėjavo Tumas.

Atsakingas Redaktorius A. DAGELIS

Skelbimas

Pranešame, kad Palėvenės spirito Varykloje nuo 3. m. birželio mėn 1 d. pradėdamos durpių kasimas. Vist norintieji dirbti durpyne, turi sudaryti sutartį su varykla. Darbininkams suteikiamos įvairios lengvatų, kaip atleidžiamai nuo visų pastojų. Pleno prievolė metams lieka 175 kg. Vienas darbininkas per dieną gali uždirbti 45 Rb. Smulkesnės informacijos suteikiamos varykloje.

Varyklos Direktorius